

ἀνεκαλύφθη ἐν ἀριστούργημα τοῦ Ρόμνου. Ὁ υἱὸς τοῦ χωρικοῦ τῷ ἔδωκεν ἀντὶ ὀλίγων σελληνίων, ἔπειτα ἐπωλήθη πάλιν, περιῆλθεν εἰς πολλὰς χεῖρας καὶ ἐν τέλει ἐξηκριβώθη ἡ ἀξία του.

Εἰς τὸ Βαίριγκεν, παρὰ τὸ Κουρτράι, κῆποι ἀριστούργημα τοῦ "Αλμπερτ Ντύρερ, πρὸ πολλοῦ χαμένον περιῆλθε τυχαίως εἰς τὴν κατοχὴν μιᾶς χωρικῆς, ἡ ὁποία περιφρονητικῶς τὸ εἶχε πεταμένο μέσα εἰς μίαν σιταποθήκην. Τὸ ἡγόρασε κῆποιος ἔμπορος ἀντὶ ὀλίγων δεκαρῶν, ὁ ὅποιος τὸ ἐπώλητεν εἰς εἰδικὸν, πληρωθεὶς δέκα σελλινία. Ἐπειτα ἐξηκριβώθη ὅτι ἦτο ἐν ἀνεκτίμητον ἀριστούργημα τοῦ Ντύρερ κλαπέν ἀπὸ τὸ Ἑθνικὸν Μουσεῖον τοῦ Μονάχου. Οὐδέποτε ἀνεκαλύφθη ὁ κλέπτης. Ἡ χωρική εἶχεν εὖρη τὴν εἰκόνα πεταμένην εἰς ἓνα χωράρι!

Δύο Ἀγγλοι φριττηταί, κατὰ τινὰ ἐκδρομὴν, κατέλυσαν διὰ νὰ περάσουν τὴν νύκτα εἰς ἓνα σπιτάκι χωρικοῦ. Εἰς τὸ δώματιον ποῦ τοὺς παρεχωρήθη ὅπως κοιμηθῶν εἶδον κρεμασμένας εἰς τὸν τοῖχον τρεῖς παλαιὰς εἰκόνας. Ἡ μία ἦτο πρωτότυπον ἔργον τοῦ Βᾶν Ντύκ καὶ αἱ ἄλλαι δύο τοῦ Χομπέμκ. Ἠγόρασαν καὶ τὰς τρεῖς εἰκόνας ἀντὶ πέντε σελλινίων καὶ τὴν ἐπομένην ἀμρότεροι ἔγεινεν πλούσιοι.

Πλέον ἐνδιαφέροντα καὶ περισσότερον ρωμαντική ὅμως εἶνε ἡ ἱστορία ἐνὸς ζωγράφου, ὁ ὅποιος περιοδεύων εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ κατὰ κράτος

εἰς ἐν ξενοδοχεῖον, προσεβλήθη τὴν νύκτα ὑπὸ συμμορίας ληστῶν. Χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραμίαν του, μόλις εἶδε τοὺς ληστὰς εἰς τὸ δωματίον του ἐξήγαγε τὸ ρεβόλβερ του καὶ ἐπυροβόλησεν εἰς τὸν ἀέρα τρεῖς αὐτοὺς εἰς φυγὴν. Μία σφαῖρα ἐκοψε τὸν σπάγγον, δι' οὗ ἦτο κρεμασμένη μία εἰκὼν στὸν τοῖχον. Ἡ εἰκὼν ἔπεσε στὸ πάτωμα καὶ ὁ καλλιτέχνης ἐπλησίασεν ἀπὸ περιέργειας καὶ τὴν ἐξήτασε. Τὴν ἐπομένην τὴν ἡγόρασαν ἀντὶ δέκα φράγκων καὶ τὴν ἐπώλησεν ἔπειτα ἀντὶ ἐνὸς ἐκκοτμορίου. Ἦτο ἐν θαυμάσιον ἔργον τοῦ Βελσκέξ.

*

Ἄλλ' ὑπάρχουν ἀπειρα τοιαῦτα παραδείγματα· πρὸ τίνος ἡγοράσθη ἀντὶ ὀλίγων φράγκων ἀπὸ κῆποιον ληστὴν εἰς τὸ Μαρόκον ἐν ἀριστούργημα τοῦ Κορέτζιο ἀξίας ὀλοκλήρου περιουσίας. Εἰς τὸ Παρίσι πρὸ τινων ἐτῶν, ἀντὶ ὀλίγων φράγκων, ἡγοράσθη ἀπὸ μίαν ἀποθήκην πετρελαίου ἓνα θαυμάσιον πίναξ τοῦ Ρέμπραντ. Εἰς τὴν Ἀμβέρσταν, ἐνῶ κατεδούρετο κῆποιος παλαιὸ πτωχικὸ σπῆτι, ἀνεκαλύφθη μέσα εἰς τὸν σωρὸν τῶν χωμάτων καὶ τοῦβλων ἐν ἀριστούργημα τοῦ Βᾶν Ντύκ. Πρὸ τινων ἐτῶν εἰς δημοπρασίαν παλαιῶν ἐπίπλων εἰς τὸ Κάραναβον ἡγοράσθη ἀντὶ 5 λιρῶν μία εἰκὼν, ἡ ὁποία ἐξηκριβώθη ὡς ἔργον τοῦ Ροῦμπες, καὶ ἐπώληθη 700 χιλιάδας φράγκα!

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Δύο νέας προεσπερίδας χάριν τῶν τραυματιῶν ἔδωκεν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ὁ «Σύνδεσμος Ψυχαγωγίας τῶν Πολεμιστῶν». Κατὰ τὴν πρώτην ἐτραγουδῆσαν αἱ δεσπ. Γρηγοράκη, Αἰλαοῦνη, ἀπήγγειλαν αἱ δεσπ. Ζαμάνου καὶ Μπεκιάρη, ὁ κ. Κούλας ἔπαιξε βιολί, ἡ μουσική τῆς Φρουρᾶς μετὰ τῆς χορωδίας ἔπαιξε δύο ἑμβατήρια καὶ τὴν Ἑλληνικὴν πανήγυριν τοῦ κ. Καίσαρη, ὁμᾶς δὲ τοῦ Αὐχείου τῶν Ἑλληνίδων ἐχόρευον Ἑλληνικοὺς χορούς.

Κατὰ τὴν δευτέραν ἐπαίχθη ἡ «Μαύρη παρηγοριά» τοῦ κ. Λάσκαρη, ὑπὸ κυριῶν τοῦ Κυανοῦ Σταυροῦ, τό : «Ζητεῖται Ὑληρέτης», ὑπὸ τῆς δραματ. σχολῆς τοῦ Ἑλλ. Ὁδείου. Ἐτραγουδῆσαν ἡ κ. Φραγκουδάκη, ἡ δ)νὶς Ἰφ. Ἀποστόλου, ὁ κ. Κουταβᾶς καὶ ἀπήγγειλαν ἡ κ. Τερένσιο καὶ δ)νὶς Μ. Κυπαρίσση.

— Αἱ ἐφετεῖναι συναυλίας τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν δὲν εἶχον ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, διότι ἐνεκα τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Μαροῦ, ἐπανελήφθησαν ἔργα παιχθέντα καὶ ἄλλοτε. Ἰδιαιτέρως μνηεὶς πρέπει νὰ ἀξιοθῇ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ρωσσο-Γερμανοῦ πιανίστα κ. Χίλμεργ, ὅστις ἐθαυμάσθη διὰ τὴν δύναμιν, τὸν συντονισμόν μετὰ τὴν ὀρχήστραν, τὴν αἰσθητικὴν λεπτότητα καὶ τὴν ἀφέλειαν, χωρὶς ταχυδακτυλογράφας εἰς τὸ παίξιμον. Ἡ Χορωδία Ἀθηνῶν ἐτραγουδῆσε τὸ Stabat Mater τοῦ Περγολέζε, το ὁποῖον παρὰ τὴν μονοτονίαν του, ἠκούσθη μετὰ κατανύξεως. Ἀπὸ τὰ Δημοτικὰ τραγούδια ἤρσαν ἡ Αεβεντιά, δημῶδες ᾄσμα Πελοποννησιακόν. Ἐν δευτέρᾳ συναυλίᾳ ἐπα-

λίσαν οἱ ἑπτὰ λόγοι τοῦ Χριστοῦ, με μονωδίας, μικτὴν χορωδίαν καὶ ὀρχήστραν.

— Ἀπὸ τὰς ἄλλας συναυλίας ξεχωρίζομεν τὴν τῆς κ. Φραγκουδάκη, ἡ ὁποία ἐτραγουδῆσεν ἐξαιρετικῶς καλὰ τὰ Ἰνδιανικὰ τραγούδια καὶ τὰ Δημοτικὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ἤρσε πολὺ ἡ Πέρδικα.

— Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἰσπανικῆς Χορωδίας ὑπῆρξεν ἐν δίδαγμα ἀξιολύμῳ. Νὰ ἀποκρίσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸσον τελείαν εἰς ἐκτέλεσιν καὶ ἀριθμὸν μικτὴν χορωδίαν. Αἱ συναυλίας τῆς ὀρχήστρας δὲν ἦσαν ἀνώτεροι τῶν ἰδικῶν μας.

— Δύο φιλολογικὰς ἀπογευματινὰς ἔδωκεν ἡ διακεκριμένη καθηγήτρια ἐν τῷ Ἑλλ. Ὁδείῳ κ. Θ. Δρακοπούλου. Τὴν μίαν διὰ τὸν Σολωμόν, με εἰσήγησιν τοῦ κ. Μιχαλοπούλου καὶ τὴν ἄλλην διὰ τὸν κ. Παλαμᾶν, με εἰσηγητὴν τὸν κ. Γκόλφη. Αἱ μαθήτριάς της δεσποινίδες Λάσκαρη, Καλογεροπούλου, Κατσάνου, Ξηροταγάρου, Κυθωνιάτου, Καλιανέση καὶ Μπεκιάρη, ἀπήγγειλαν τοὺς ἐκλεκτοτέρους στίχους τῶν ποιητῶν, ἡ ἰδία δὲ κ. Δρακοπούλου ὑπῆρξεν ἀριστοτέχνης εἰς τὴν ἀπαγγελίαν τῶν δραματικωτέρων ποιημάτων.

— Ἐν συναυλίᾳ τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ἑλλ. Ὁδείου, ἔπαιξε μετ' ἐξαιρετικῆς τέχνης ἡ ἀριστοῦχος δεσπ. Τασία Καστριώτου, διερμηνεύσασα τὸ Κονσέρτο εἰς λ' α' τοῦ Σούαν με πολλὴν δεξιοτεχνίαν.

— Διεληθῶσα ἐξ Ἀθηνῶν ἔδωκε δείγματα τῆς μεγάλης τέχνης της ἡ γνωστὴ κλειδοκυμβαλίστρια δεσπ. Ἀγλαΐα Βυζάντη, ἐπιδείξασα εἰς δυσκολωτάτας συνθέσεις σπάνιον μηχανισμόν ἐκτελέσεως.